

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ท.ป. ๘๑/๒๕๔๒

เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้
ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖
มาตรา ๖๗ ตรี มาตรา ๘๕ และมาตรา ๕๑/๒๑ (๖)

แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๖๗ ตรี วรรคสาม
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑)
พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๕๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐)
พ.ศ. ๒๕๓๔ อธิบดีกรมสรรพากรโดยอนุมติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
กำหนดหลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม
และภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. ๑๑/๒๕๒๕ เรื่อง ระเบียบการงดหรือ
ลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้และภาษีการค้าตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖
มาตรา ๖๗ ตรี และมาตรา ๘๕ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๑๐ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๒๕

(๒) คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. ๓๗/๒๕๓๔ เรื่อง ระเบียบการงดหรือ
ลดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕ และภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๕๑/๒๑ (๖)

แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. ๕๐/๒๕๓๗ เรื่อง ระเบียบการงดหรือลดเบี้ยปรับภาษี
มูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕ และภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๕๑/๒๑ (๖)
แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๒ ให้บุคคลที่จะต้องเสียเบี้ยปรับตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖
มาตรา ๘๕ หรือมาตรา ๕๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ทำคำร้องเป็นหนังสือ
ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินแสดงเหตุที่ของงดหรือลดเบี้ยปรับนั้น เว้นแต่กรณีอธิบดี
กรมสรรพากรพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้งดหรือลดเบี้ยปรับโดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้
การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินมีหนังสือแจ้ง
การประเมิน ถ้าได้รับหนังสือแจ้งการประเมินแล้ว ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายต่อไป

ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษี
มูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการ หรือกรณีผู้ประกอบการที่เสียภาษี
ธุรกิจเฉพาะ ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีธุรกิจเฉพาะพร้อมกับการยื่น
แบบแสดงรายการนั้น โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้สวนโดยตรง
เป็นหนังสือ ให้ถือว่าแบบแสดงรายการดังกล่าวเป็นคำร้องตามวรรคหนึ่ง

คำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้สวนโดยตรงเป็นหนังสือตามวรรคสาม
หมายความว่า กรณีเจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจพบความผิดและได้มีการบันทึก
ความผิดไว้ในหนังสือหรือบันทึกข้อความแล้ว

ข้อ ๓ เจ้าพนักงานประเมินจะพิจารณางดหรือลดเบี้ยปรับให้ได้เฉพาะกรณี
เจ้าพนักงานประเมินเห็นว่า บุคคลที่จะต้องเสียเบี้ยปรับไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี
และได้ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบได้สวนด้วยดี

ข้อ ๔ การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๖ แห่งประมวลรัษฎากรให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้ แต่ต้องให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

ข้อ ๕ การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๘ (๑) มาตรา ๘๘ (๒) มาตรา ๘๘ (๓) และมาตรา ๘๘ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้โดยให้ลดลงจนเสียตามอัตราและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบนำส่งนั้น โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้ส่วนโดยตรงเป็นหนังสือ ให้เสียเบี้ยปรับดังนี้

(ก) ถ้าชำระภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๒ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าชำระภายหลัง ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๕ ของเบี้ยปรับ

(ค) ถ้าชำระภายหลัง ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับ

(ง) ถ้าชำระภายหลัง ๖๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๒๐ ของเบี้ยปรับ

(๒) ในกรณีเจ้าพนักงานประเมินได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๗๑) หรือแบบนำส่งภาษี และผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือ

ผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร ได้มาขึ้นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบนำส่งนั้น

(ก) ภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือดังกล่าว ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(ข) พ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือดังกล่าว ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(๓) ในกรณีเจ้าพนักงานประเมินตรวจพบการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร และได้มีการบันทึกความผิดไว้ในหนังสือหรือบันทึกข้อความแล้ว ให้เสียเบี้ยปรับดังนี้

(ก) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(๔) ในกรณีที่มีการตรวจพบการกระทำความผิดตาม (๓) แล้ว แต่เจ้าพนักงานประเมินยังไม่ได้ดำเนินการประเมินภาษีให้เสร็จสิ้น และผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร ได้มาขึ้นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบนำส่งนั้นก่อนที่จะได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน ให้ถือว่าเจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจพบการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่ง

ภาษี ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดเบี้ยปรับได้ ตามอัตราและเงื่อนไขตาม (๓)

ข้อ ๖ การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๕ (๕) และมาตรา ๘๕ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งไม่ใช่กรณีมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้ โดยให้ลดลงคงเสียตามอัตราและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

ข้อ ๗ การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๕ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้ โดยให้ลดลงคงเสียตามอัตราและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้นำฐานภาษีซึ่งมีการกระทำความผิดกรณีมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการแล้ว ไม่ว่าการยื่นแบบแสดงรายการภาษีนั้นจะถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับดังนี้

(ก) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นภายในสองปี นับแต่วันที่ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อพ้นกำหนดสองปี นับแต่วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๒๐ ของเบี้ยปรับ

(๒) ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ได้นำฐานภาษีซึ่งมีการกระทำความผิดกรณีมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๓๐ ของเบี้ยปรับ

ข้อ ๘ การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๕ (๘) แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้ โดยให้ลดลงคงเสียตามอัตราและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้นำฐานภาษีซึ่งมีการกระทำความผิดตามมาตรา ๘๕ (๘) แห่งประมวลรัษฎากร ไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการแล้ว ไม่ว่าการยื่นแบบแสดงรายการภาษีนั้นจะถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับดังนี้

(ก) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นภายในสองปี นับแต่วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๐.๕ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อพ้นกำหนดสองปี นับแต่วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๑ ของเบี้ยปรับ

(๒) ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ได้นำฐานภาษีซึ่งมีการกระทำความผิดตามมาตรา ๘๕ (๘) แห่งประมวลรัษฎากร ไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับ

ข้อ ๘ การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๕ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้ แต่ต้องให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

ข้อ ๑๐ การงดหรือลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๕ (๖) และมาตรา ๘๕ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร เจ้าพนักงานประเมินไม่มีอำนาจพิจารณาสั่งงดหรือลดได้ เว้นแต่อธิบดีกรมสรรพากรจะสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑ การงดหรือลดเบี้ยปรับนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในคำสั่งนี้ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

ข้อ ๑๒ ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องเสียเบี้ยปรับหลายกรณีตามมาตรา ๘๕ แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินสั่งเรียกเก็บเบี้ยปรับได้เพียงกรณีเดียว ซึ่งเป็นกรณีที่จะทำให้เรียกเก็บได้เงินเป็นจำนวนมาก และอาจพิจารณาสั่งลดให้อีก ตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ หรือข้อ ๑๑ สำหรับกรณีที่เรียกเก็บนั้น ส่วนกรณีอื่นให้งด

ข้อ ๑๓ ให้นำความในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ มาใช้บังคับสำหรับการงดหรือลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากรโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ให้นำบุคคลที่จะต้องเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๖๗ ตรี ทำคำร้องเป็นหนังสือยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินแสดงเหตุที่ของดหรือลดเงินเพิ่มนั้น เว้นแต่กรณีอธิบดีกรมสรรพากรพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้งดหรือลดเงินเพิ่มโดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินมีหนังสือแจ้งการประเมิน ถ้าได้รับหนังสือแจ้งการประเมินแล้ว ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายต่อไป

ในกรณีบุคคลตามวรรคหนึ่ง ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลกลางปี โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้ส่วนโดยตรงเป็นหนังสือให้ถือว่าแบบแสดงรายการดังกล่าวเป็นคำร้องตามวรรคหนึ่ง

คำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้ส่วนโดยตรงเป็นหนังสือตามวรรคสาม หมายความว่า กรณีเจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจพบความผิดและได้มีการบันทึกความผิดไว้ในหนังสือหรือบันทึกข้อความแล้ว

ข้อ ๑๕ เจ้าพนักงานประเมินจะพิจารณงดหรือลดเงินเพิ่มให้ได้เฉพาะกรณีเจ้าพนักงานประเมินเห็นว่า บุคคลที่จะต้องเสียเงินเพิ่มไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี และได้ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบได้ส่วนด้วยดี

ข้อ ๑๖ การลดเงินเพิ่มตามมาตรา ๖๑ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีบุคคลที่จะต้องเสียเงินเพิ่ม ได้ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการ โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้ส่วนโดยตรงเป็นหนังสือ ให้ลดเงินเพิ่มได้ แต่ต้องเสียในอัตราและตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าชำระภายใน ๒ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นรายการ ให้เสียร้อยละ ๐.๑๐ ของเงินภาษีที่ต้องชำระ

(ข) ถ้าชำระภายหลัง ๒ วัน แต่ไม่เกิน ๗ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นรายการ ให้เสียร้อยละ ๐.๕๐ ของเงินภาษีที่ต้องชำระ

(๒) กรณีอื่นนอกจาก (๑) ให้เสียร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ แต่ไม่เกินเงินเพิ่มตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๗ การงดหรือลดเงินเพิ่มนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในคำสั่งนี้ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

ข้อ ๑๘ คำสั่งกรมสรรพากรที่ถูกยกเลิกโดยคำสั่งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษี การค้าให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับการจัดเก็บภาษีการค้าที่ต้องชำระอยู่ก่อนหรือ ในและหลังวันที่คำสั่งฉบับนี้ใช้บังคับ

คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันออกคำสั่งนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ

อธิบดีกรมสรรพากร